

Verslag van boekbespreking 31 oktober 2006, leeskring de Omslag, door Janny Pohlkamp.

Gelezen boek : Cirkel in het gras van Oek de Jong.

Aanwezig waren: Gerda, Ruut, Marne, Thea, Wil, Janny.

Wat vonden we ervan:

Ruut: geen prettig boek, meer een verslag, heeft het boek ook niet uitgelezen.

Marne: had veel moeite met het boek, vond het verhaal niets.

Thea: vond het een moeilijk boek, niet leuk om te lezen, veel haat-liefde verhoudingen.

Wil: verschrikkelijk boek, misschien niet bergrepen, wel mooi taalgebruik.

Gerda: vond het na twee keer lezen toch een goed boek, wel moeilijk het eigen te maken.

Janny: moeilijk boek, niet prettig om te lezen.

Achtergrond van schrijver:

Oek (Oebele Klaas Arne) de Jong werd in 1952 te Breda geboren. Hij bracht zijn jeugd door in Dokkum en Goes. Tijdens zijn gymnasiumtijd schreef hij al met enige regelmaat verhalen en op zijn negentiende besloot hij schrijver te worden. Hij combineerde dat eerst met de studie kunstgeschiedenis in Amsterdam, maar na vijf jaar brak hij zijn studie af om zich geheel aan het schrijven te kunnen wijden. Oek de Jong debuteerde in 1977 met de verhalenbundel *De hemelvaart van Massimo*, die in de pers onmiddellijk werd herkend als een belofte.

Bibliografie:

1977 *De hemelvaart van Massimo* (verhalen)

1979 *Opwaaiende zomerjurken* (roman)

1985 *Cirkel in het gras* (roman)

1993 *De inktvis* (novellen)

1997 *De man die in de toekomst springt* (essays)

2002 *Hokwerda's kind* (roman)

2006 *De wonderen van de heilbot* (dagboek 1997-2002)

Korte inhoud en titelverklaring:

Het verhaal speelt zich vooral af in Rome in 1978. Ook speelt het zich af in Amsterdam, Sutri, Ravello en aan boord van een schip op de Middellandse zee.

Het is een liefdesgeschiedenis van twee mensen die veel van elkaar houden, maar die totaal verschillend zijn. Hun relatie wordt een haat-liefde verhouding.

De roman wordt in grote lijnen chronologisch verteld, al zijn er enkele flashbacks.

Hoofdpersoon Hanna Piccard is begin dertig en is een ongetrouwde, zelfstandige vrouw. Ze wordt door haar krant naar Rome gestuurd. Hier ontmoet ze Joe Kurhajec. Hij vertelt haar over zijn leven en laat haar een foto zien van zijn beste vriend. Dit is de Italiaan Andrea Simonetti. Op een regenachtige ochtend in de herfst zag ze tussen de zuilen van het Pantheon een man die ze aantrekkelijk vond, maar wiens manier van kijken onbeschaamd was. Hanna leert deze man, Andrea, in een restaurant verder kennen en hij vertelt haar over zijn werk als kunsthistoricus. Na een tijd nodigt Andrea Hanna uit om met hem en zijn dochter mee te gaan op een zeiltocht. Hanna voelt zich op deze zeiltocht niet op haar gemak en ze kan ook niet met de dochter van Andrea, Leda, opschieten.

Na de zeiltocht gaat Hanna bij Andrea op bezoek. Hierna krijgen Andrea en Hanna een verhouding en Hanna trekt bij Andrea in.

Een jaar later in Amsterdam logeren Andrea en Leda bij Hanna, zodat de eerste twee iets meer over Hanna's achtergrond leren. Het doel is om elkaar beter te begrijpen. Na een tijd gaan ze terug naar Rome en Andrea en Hanna groeien steeds verder uit elkaar. Na veel toestanden en situaties krijgen Hanna en Andrea een ruzie die eindigt doordat Andrea Hanna van de trap gooit. Hiermee eindigt ook hun relatie. Het is echter nog niet helemaal over, want Hanna en Andrea spreken voor een weekend af in het buitenhuis van Zuccarelli om zich te verzoenen. Zuccarelli verblijft hier dan ook. Hanna en Andrea worstelen beide met zichzelf en hun relatie. Hanna besluit om Andrea te verlaten en terug te keren naar Nederland. Eenmaal terug in Rotterdam gaat ze werken op een kantoor en weer met haar vorige vriend samenwonen.

Alle personen in deze roman proberen hun dromen te verwerkelijken. Voor de een betekent dat de voltooiing van een levenswerk en voor de ander het nastreven van een politiek ideaal. Ook gaan ze op zoek naar zichzelf en willen weten wat ze betekenen voor anderen. Doordat de gebeurtenissen eerst door Hanna maar daarna ook door Andrea en de andere personen worden beschreven, krijg je inzicht in het karakter van verschillende personages en de motieven die aan hun houding en gedrag ten grondslag liggen.

De titel slaat op een gedicht van de Griekse dichter Sappho. Dit staat in het begin van het boek. In dit gedicht trappen dansende, Kretenzische meisjes rond een liefdesaltaar een cirkel in het gras. Dit gegeven komt terug aan het einde van de roman. Hanna droomde dat ze in Sutri was. Op blote voeten danst ze om de houten wachter en plet een cirkel in het gras. Daarna ging ze in de cirkel voor het houten beeld liggen. Andrea kwam en stapte de cirkel binnen. Hanna's vreugde verdween. Ze werd doodsbang en begon Andrea verschrikkelijk te haten. Ze dacht: "Het wordt onmogelijk om nog langer met zijn tweeën in de cirkel te blijven".